

22.

Zürich, pátek 22. března 1946.

Moji draví!

Dnes mohu již konečně osuámit chvíli mého přeletu do Prahy: pátek 29. III. k večeru, dá-li Bůh. Chlěl jsem přeletět již v úterý, ale všechna místa jsou již radána. Cesta vlakem je sice mnohem lacinější, ale potřebných rakouské a české tranzitní visum. V obou cest. kancelářích mi radili, abych se o to nepokoušel, jelikož je to spojeno s velkými nesuázami. Nebo jiného, kdybych si je visa opatřil již před odjezdem v Praze, ale tehdy ještě tento vlak nejezdil. Několik Švýcarů, kteří jeli do Prahy a doufali, že v Linci visa ihned dostanou, muselo tam čekat několik dní ve stude-
ných místnostech a nepohodlí. To je lépe počkat do pátku a letět pohodlně. Zde ve Švýcarsku visa dostat nemohu. Také na všech hranicích musel jsem kupovat lístky v lomější měně. Zkrátka hoodlám letět.

Po krásném výletu úterčním s Lotínkem a Klárou na Zugerberg odjel jsem ve středu 21. s Klárou do Curychu. Nejprve jsme šli k Emě, pak jsme s Klárou dělali po měře nákupy. Ach, jak jsem byl šťasten! Slunce hrálo a mně se všechno zdálo jako sen. Teším se, až budu mít chvíli den pro sebe, půjdu po stopách „Dobrodružné Puky“ a budu si ověřovat pravdivost svého líčení. - Večerel jsem u pí. Ragarové. Vyřádil jsem si, abych mohl pobýt s ním v Leonhardově pracovně, v níž jsem s ním naposledy dlouho rozmlouval v lednu 1939. Všecko zůstalo v ní tak, jak to rá-
nechal při mém náhlém odchodu. Jen nad pracovní stolem leží jeho pomrušná maska.

Večer měl jsem přednášku pro nejbližší přátele o problémech ČS. Sedlo se jich tolik, že sešel v Gartenhofshausu nestačil a musili jsme přejít do sálu ve Volkshausu.

Včera ve chvíli strávil jsem celí dopoledne s Ralphem Reguanerem

a velmi jsem se radoval při čtení soupisu věcí, které vám zasílají.

Jednali jsme hlavně o podrobnostech akce Obč. služby na Horacích. O tom jsem už psal. To jsem jsem jel do Erlenubachu k manžel. Brennerovým, s nimiž jsem prověděl a musel mnoho vyprávět. Na návštěvě byl jsem zase už u manžel. Wuhmannových. Zvedlete si představit, co tu bylo štárek! Ing. W. opatřil nám elektr. zámeček i masinku na stříhání vlasů (velmi potřebný v zámečích). Josef H. mi sem poslal 30 Fr., abych přivážel Idu její tepláky. Už je mám v kufru. Také pejska vám přivezu.

Do Ženevy už nepojedu, protože deputé M.C.K. navštívil nás dnes v poledne a obědky propojujeme zde.

Teď sedím u Enny na balkoně a šmuce do nás pere. Jak by bylo krásně na světě pro všechny, kdyby si národové žili jako Sýčarští bez válek!

Odpoledne strávím s pi. Ragazovou ve Zürbergu. Ráno mi telefonovala, že "Dobr. Ruku" přečte a odpoledne se o věci poradíme. Má už nakladatele. Budu však muset sehnat u svých (má amerických) přátel zálohu, která mi bude vrácena, když kniha bude mít fin. úspěch. Jinak bude tato záloha sloužit jako záruka pro krytí deficitu. Angličtí přátelé budou mít lehkou práci pro vydání románu v Anglii, když napřed vyjde ve Sýčarsku s krásnými reprodukcemi.

Žilka v sobotu strávím odpoledne s Ralphem, zas na mém ecumilovaném ZÜRBERGU. Večer mám schůzku s přáteli u pi. Ragazové. Neděle 24. vyhradil jsem výlet s botinkem a Klárou. Já vím, že se Ota z těchto věcí hlava šou! To je také moje jediná lítost, že tu nemůžu být se mnou. Ale bůh i jí - dá Bůh - se její touha splní! Jen aby měla to nádherné počasí, které mám já.

Také 21. dopis přišel mi předvářem do Žugy. Je adresován 4. III. Neuvěřitelně posílat teď dopisy leteckou poštou. Letadla létají vždy

v úterý a v pátek, sluby jardi v pondělí, ve středu a v pátek.

Dali jste už dělat fotografie našich dětí, než se nám roz-
jedou? Moc mi na tom záleží!!

Ohledně Natur-Heilanstaltu pro sbc. jsem se informoval. Existuje
jeden ~~blíže~~ Aargau, ale těší případy odmítají. Tak nevíme.

Gawroni a L. jsem napsal a všem odradil od návštěvy.

Tobě, drabá Aničko P., děkuji mnohokrát za dopis. Podivil jsem se, jak
pěkně jí zachytila krásnou přehrášku Vojty Beneše.

Nakonec mi jde o případ jedné velice politováníhodné stařeny,
ji. Zofie Franklové, vdovy po gymnas. profesorovi, Mor. Třeborá,
Olomoucká 24. Je německé národnosti a hraničí evakuace v nejbližší
době. Proto musím učinit ihned rákos, aby se ^{její} případ stal aspoň
sporým a nebyla vystěhována, dokud se neurčí a nebude moci
podniknout další kroky. Dopis 13.4., a kopie posíl. 19.4. dr. Janáčkovi.

Je 73 roků stará, narod. ve Vídni, avšak už jako dítě žila s otcem
do M. Třeboré, kde žije nepřetržitě už nejméně 60 let. Její otec byl ro-
dákem v M. Třeboré a všechno život tam strávil. Její muž byl „Halbjude“,
zemřel 1933. Je katolická, česky neumí. O politiku se nestarala. Kastihovali
tělo choré stařeny do bytu cizí lidi a má jí do Bavorů, kde nikdo neumí
a rozumí. Cítl jsem její zoufalý dopis, je blízka sebevraždě. Když jí poradily
aby si podala žádost o vídeňskou příslušnost. Jsem jist, že rakouskou št. pří-
slušnost tak lehce nedostane, třebaže tam má nějakou sestřenicí: Tonín
Fedora, aby něco podniknout měli příjdu. Tyto případy nám v za-
hraničí dělat nejvíce zle. Za chvíli budu i o této věci mluvit s členem
M.Č.K. a poslouchat jeho výsledky...

Tak koncím a zdáním vás věci se radce!

Srdceřádně
od Emmy, ji. Ragarové,

Vás

[Signature]

od Emmy, ji. Ragarové, Ralph a j. a j.